

REGULAMIN CZYNNOŚCI

Inspektorów wywozu jaj przy Izbach Przemysłowo - Handlowych.

Na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra przemysłu i Handlu z dnia 16 czerwca 1931 r., danego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 503) ustalam następujące zasady wykonywania przez Inspektorów nadzoru nad wywozem jaj.

I.

Zadanie Inspektora do Izby Przemysłowo - Handlowej i do Głównego Inspektora.

§ 1. Inspektorzy są powołani do wykonywania nadzoru nad przestrzeganiem przez przedsiębiorstwa, wpisane do wojewódzkich rejestrów uprawnionych do wywozu kurzych jaj zagranicę — przepisów, regulujących wywóz jaj zagranicę, a w szczególności rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249), rozporządzenia Ministra przemysłu i Handlu z dnia 16 czerwca 1931 r., danego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa w sprawie uregulowania wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 503), rozporządzenia Ministra Skarbu, Przemysłu i Handlu z dnia 15 listopada 1930 r. w sprawie cel wywozowych (poz. tar. cel. wyw. 255 z. U. R. P. Nr. 78, poz. 612) oraz wszystkich obowiązujących przepisów o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę.

§ 2. Inspektorzy w zakresie trybu kontroli podlegają izmom przemysłowo - handlowym, przez które zostali wyznaczeni, z wyjątkiem trybu kontroli w miejscach odprawy celnej, uregulowanego postanowieniami § 10 niniejszego regulaminu.

W zakresie sprawności wykonywania swych funkcji, inspektorzy podlegają również nadzorowi ze strony głównego inspektora. W tym celu Izby przemysłowo - handlowe, którym podlegają poszczególni inspektorzy, winny, w myśl ustępu lit. b. regulaminu głównego inspektora, umożliwiać mu pracę nad ujednolicieniem i udoskonaleniem metod kontroli wykonywanej przez inspektorów na podstawie przepisów standaryzacyjnych.

§ 3. W każdej izbie przemysłowo - handlowej jednego inspektora nie może przypadać z rezerwy składów przerobczych więcej niż 30.

§ 4. Wykonywana przez inspektorów kontrola winna się odbywać w ten sposób, aby nie stawała się uciążliwą dla normalnego toku czynności handlowych danego przedsiębiorstwa.

II.

System kontroli w składach przerobczych.

§ 5. Przy wykonywaniu kontroli inspektorzy są zobowiązani badać, czy każdorazowy stan oraz działalność kontrolowanego składu przerobczego odpowiadają wymaganiom przepisów standaryzacyjnych, a w szczególności:

1) czy rozmiary pomieszczeń i urządzeń technicznych składów odpowiadają ich maksymalnej miesięcznej zdolności eksportowej, wymienionej w podaniu o rejestrację (§ 1, lit. d. rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16.VI. 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 503), przyczem należy brać pod uwagę następujące minimalne rozmiary składu dla przedsiębiorstw obliczonych na przeróbkę 1 wagonu tygodniowo:

- a) dla prześwietlarni — 9 m²,
- b) dla sortowni i pakowni — 20 m²,
- c) dla składu jaj oryginalnych — 18 m²,
- d) dla składu jaj eksportowanych — 18 m²,
- e) na przejścia i miejsca zapasowe — 20 m² — razem 85 m²; dla każdego dalszego wagonu przeróbki tygodniowej dolicza się 20 m² powierzchni łącznej dla sortowni, pakowni i składu jaj i 3 m² w prześwietlarni jaj. Powyższe dane należy traktować jako orientacyjne. Jeżeli chodzi o składy już zarejestrowane przed wydaniem niniejszego regulaminu, inspektorzy przedstawiają swym izmom wnioski o przyznanie zabiegającym o to składom dodatkowego terminu do przystosowania się do powyższych norm;

2) czy w prześwietlarni, składach jaj i materiałach opakunkowych oraz uposażeniu technicznym składu przerobczego nie zaszły zmiany powodujące utratę prawa wpisu do rejestru przedsiębiorstw wywozowych jaj;

3) czy dany skład posiada świadectwo przemysłowe I lub II-ej kategorii handlowej, względnie kartę rejestracyjną przedsiębiorstwa pomocniczego, odnośnie zaś do spółdzielni, należących do Związku rewizyjnego — świadectwo przemysłowe III-ej kategorii na rok bieżący;

4) czy są prowadzone księgi handlowe, o ile zaś siedziba przedsiębiorstwa mieści się poza składem, czy w składzie jest prowadzona księga towarowa;

5) czy składy są należycie przewietrzane i czy składy oraz urządzenia są utrzymywane w należytej czystości;

6) czy składy są zaopatrzone w należyte przybory pomocnicze, a z właszcza wagę dziesiętną i stołową wraz z ciężarkami;

7) czy skład materiałów pakunkowych zawiera co najmniej jednomiesięczny, obliczony według zdolności przerobczej składu, zapas tych materiałów odpowiedniej jakości;

8) czy w składzie przerobczym zatrudnieni są należycie wykwalifikowani robotnicy w ilości co najmniej 2; przyczem, celem stwierdzenia, czy robotnicy ci są zatrudnieni stale, należy żądać każdorazowego przedstawienia miesięcznych list płacniczych Kasy Chorych, nadto zbadać, w miarę potrzeby, na mocy książki kasowej wydatki na robociznę, ewentualnie, w razie wątpliwości co do fachowego przygotowania robotników, poddać ich egzaminowi praktycznemu;

9) czy prześwietlanie i sortowanie jaj odbywa się w sposób zgodny z przepisami §§ 10, 11 i 12 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16.VI. 1931 (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 503). Przed ustaleniem wagi średniej jaj należy stwier-

dzić, czy w danym sortymencie jaj nie znajduje się ponad 20% jaj, których waga nie odpowiada wadze danego sortymentu. Po otworzeniu skrzyni, wybiera się 10 najmniejszych jaj z jednego górnego pola (z pośród 180 sztuk), które waży się na wadze stołowej. O ile waga tych jaj jest niższą od dolnej granicy wagi podanej na skrzyni, waży się dalsze dziesiątki jaj tak długo, aż dojdzie się do jaj, odpowiadających dolnej granicy wagi. Zakwestjonowane co do niedostatecznego ciężaru jaja przeważa się następnie pojedynczo na wadze automatycznej dla ustalenia faktycznego odsetka jaj lżejszych. Tak samo postępować należy przy badaniu ilości jaj cięższych od górnej granicy wagi podanej na skrzyni. W gatunkach standardowych, z wyjątkiem gatunku 45 — 48 kg, nie mogą znajdować się jaja wagi poniżej 45 gramów. Badaniu takiemu należy poddać w każdej skrzyni „plaskiej” przynajmniej jedno pole (180 sztuk) warstwy górnej i jedno pole warstwy dolnej; w skrzyni „całej” zaś — cztery pola i z każdej warstwy poziomej przynajmniej po 180 sztuk; w skrzyni „ćwiartce” należy poddać badaniu tylko 180 jaj z warstw dowolnie wybranych. W wyjątkowych wypadkach, wymagających pośpiechu, można ograniczyć badanie jaj tylko do dwu warstw.

W celu ustalenia wagi średniej jaj, należy ze względu na zachodzące nieraz znaczne różnice w ciężarze tary (skrzynka, wióry, gwoździe) wszystkie jaja badanej skrzyni wyjąć i zważyć w osobnej skrzyni próżnej poprzednio starowanej.

Przy powyższym badaniu należy przeprowadzać badanie czystości i świeżości jaj. Wśród jaj czystych i świeżych nie powinny się znajdować jaja brudne, secunda lub nieswieże. Przy badaniu świeżości należy prześwietlać 180 jaj w stosunku do 720 sztuk.

W sposób wyżej opisany należy z reguły poddać badaniu przynajmniej po 1 skrzyni z każdego gatunku jaj badanego ładunku. Ponadto z gatunku najliczniej reprezentowanego należy zbadać drugą skrzynię;

10) czy pakowanie jaj odbywa się w sposób zgodny z przepisem, przyczem w szczególności należy zwrócić uwagę na to, czy skrzynia jest nowa, czysta, zbita należycie z desek całych, niepopękanych, bez sęków grozących wypadnięciem, suchych i pierwszej jakości, czy welna drzewna lub słoma jest sucha, czysta i bez odpadków, czy warstwy są równomiernie poziomo i ściśle wyścielone i czy rzędy jaj leżą równolegle, czy warstwy jaj są przy bokach i przyczołkach skrzyni ściśle welną zabezpieczone, czy używa się przy pakowaniu letniemi wkładki blaszanych, niepozwalających welnie drzewnej wystawać z boków skrzyni, a przy pakowaniu zimowem okładzin papierowych, które całą skrzynia winna być wyłożona ze wszystkich stron, a górna warstwa niemi nakryta, czy nakrywkę skrzyni nie liczą więcej ponad 4 deski, i czy wymiary skrzyni odpowiadają przepisom;

11) czy znakowanie skrzyni jest zgodne z obowiązującymi przepisami, w szczególności, czy klasyfikacja towaru, oznaczona na skrzyniach, zgodna jest z ich istotną zawartością i czy znaki klasyfikacyjne zostały w należytem miejscu, w należytych kolorze i w przepisanych rozmiarach umieszczone na skrzyniach.

Należy przytem wymagać, ażeby znakowanie skrzyni odbywało się bezwarunkowo najpóźniej bezpośrednio po zapakowaniu skrzyni, nigdy zaś poza obrębem magazynu, np. na kolei. O ile fakt taki zostałby stwierdzony, należy to uwidocznic w protokole;

12) czy eksportowany towar z danego składu przerobczego został rzeczywiście w całości w tym składzie przerobiony i czy przedsiębiorstwo wysłało towar zagranicę pod własną firmą. W tym celu inspektor winien przejrzeć księgi składu, a w razie potrzeby i inne dokumenty;

13) ile ładunków wyeksportował dany skład przerobczy od chwili rozpoczęcia bieżącego sezonu eksportowego i od czasu ostatniej kontroli.

Z dokonanej w sposób powyższy kontroli ma być każdorazowo sporządzony protokół, w którym ustalić należy wszystkie ewentualnie stwierdzone braki i uchybienia powyższym punktom od 1 do 13.

III.

System kontroli w miejscach nadania transportu, w czasie przebiegu i w miejscach odprawy celnej.

§ 6. Kontrola i badanie jaj przeznaczonych do wywozu może się odbywać również poza miejscami zbiórki i przeróbki jaj, w miejscach nadania transportu, w czasie przebiegu transportu do miejsca odprawy celnej oraz w miejscach odprawy celnej, na mocy § 18 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 16. VI. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 503).

§ 7. Inspektorzy są upoważnieni na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 16 czerwca 1931 roku (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 503) do dokonywania kontroli kolejowych w miejscu nadania transportów w magazynach i wagonach. Powyższa kontrola winna się odbywać zgodnie z przepisami ust. 1 § 2 instrukcji w sprawie dokonywania rewizji bagażu i przesyłek kolejowych przez uprawnione organa państwowe (rozporządzenie Min. Komunikacji Nr. III. P. 10281/26 z dnia 7. I. 1927 r. — Dz. Urz. Min. Kom. Nr. 1, poz. 2) i Okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr. H. P. IV. 154/5/32 z dnia 4 czerwca 1932 r. w sprawie kontroli ekspozycji jaj wywożonych zagranicę (Dodatek do Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 12, poz. 23). W tym celu Ministerstwo Przemysłu i Handlu zaopatrzy inspektorów w upoważnienia do dokonywania powyższych rewizji. O mającej nastąpić kontroli powinien być zawiadomiony kierownik składu przebiegowego oraz właściwy organ kolejowy.

Zarządzenia inspektora co do postępowania z transportami znajdującymi się w obrębie stacji kolejowej, a wykazujące uchybienia, mogą być wydawane na podstawie porozumienia z odnośną izbą przemysłowo-handlową.

§ 8. W wypadkach wyjątkowych, gdy zachodzi uzasadnione podejrzenie, że dany transport po wyjściu jego ze stacji kolejowej odbywa się z pogwałceniem przepisów, regulujących wywóz jaj zagranicę, winni są inspektorzy na polecenie izby przemysłowo-handlowej transport zatrzymać, celem przeprowadzenia kontroli na stacjach pośrednich w czasie przebiegu do miejsca odprawy celnej, albo również w miejscu odprawy celnej.

Delegowany do powyższej kontroli inspektor winien przeprowadzić badanie i spisać szczegółowy protokół wedle ustalonego wzoru w obecności właściwego organu kolejowego oraz, o ile to możliwe, w obecności kierownika przedsiębiorstwa lub jego zastępcy, przy uwzględnieniu przepisów p. 9 § 5 niniejszego regulaminu, oraz przepisów instrukcji Min. Komunikacji, wymienionej w § 7 niniejszego regulaminu.

§ 9. Nadzór nad kontrolą i badaniem jaj w miejscach odprawy celnej sprawuje główny inspektor na mocy p. II lit. e regulaminu wykonywania przezeń ogólnego nadzoru nad wywozem jaj, postępując zgodnie z poleceniami Związku izb przemysłowo-handlowych, wydanymi na zasadzie dyktawki Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

§ 10. Kontrolę i badanie jaj w miejscach odprawy celnej wykonywa główny inspektor lub jego zastępca oraz inspektorzy im przydzieleni celem wykonywania wzmiarkowanej kontroli.

§ 11. Inspektorzy, badający jaja w miejscach odprawy celnej w myśl §§ 9 i 10 niniejszego regulaminu, winni postępować z ładunkami w sposób następujący:

A. Z każdego ładunku należy zbadać przynajmniej 4 skrzynie, o ile jednakże w badanych skrzyniach okaza się uchybienia co do świeżości i wagi średniej, wskazane jest, w miarę możliwości, objąć badaniem większą ilość skrzyń.

Badanie winno polegać na stwierdzeniu:

- 1) odchylenia wagi rzeczywistej skrzyń od wagi średniej;
- 2) ilości jaj nieodpowiadających określeniom na skrzyniach jaj pod względem świeżości;
- 3) ilości jaj nieodpowiadających określeniom na skrzyniach pod względem czystości, oraz
- 4) stanu opakowania i znakowania, przyczem w miarę możliwości badanie należy rozciągać również na sposób sortowania jaj na standardy.

O ile to ostatnie badanie będzie miało miejsce, należy je przeprowadzić w sposób następujący:

W skrzyniach „płaskich” wybiera się kolejno i przeważa pojedynczo 180 jaj z jednego pola warstwy górnej i jednego pola dolnej; w skrzyniach „całych” należy w podobny sposób przeważać 3 pola jaj (po 180 sztuk) z 3 różnych warstw, w skrzyniach „czwartkach” badaniu na-

leży poddać 180 jaj z dowolnie wybranych warstw. Suma jaj lżejszych i cięższych od jaj gatunku oznaczonego na skrzyni jest miarodajna dla określenia odsetka jaj i innego gatunku.

B. Ładunek należy bezwzględnie zatrzymać, jeżeli w większości (najmniej 3) skrzyń okaże się: 1) brak wagi przeciętnej ponad 0,5 kg w skrzyni płaskiej lub ponad 1 kg. w skrzyni całej, albo 2) obecność 4% jaj secunda w czasie od 1 stycznia do 30 czerwca względnie 6% jaj secunda w czasie od 1 lipca do 31 grudnia, 3) sortowanie jaj wykaże w conajmniej 3 badanych skrzyniach odchylenia powyżej 30%, 4) ilość jaj brudnych i wybitnie zabrudzonych przewyższa 5% we wszystkich (conajmniej 5) badanych skrzyniach.

W razie nieodpowiedniego znakowania skrzyń z jajami lub nieodpowiedniego opakowania jaj, o ile jednak materiał pakunkowy jest przytem suchy i bezwonny, nie należy zatrzymywać ładunku.

Uchybienia co do sortowania, czystości jaj względnie znakowania skrzyń lub opakowania mogą stanowić powód do zatrzymania transportu tylko w tym wypadku, gdy uchybienia te wystąpią łącznie z uchybieniami co do wagi jaj (pkt. 1), lub świeżości (pkt. 2) przy zastosowaniu wyżej podanych warunków co do ilości skrzyń, które mają być poddane badaniu.

Obecność jaj plamistych lub zgniłych jest niedopuszczalna.

C. Towar wapienny (jaja kalcjonowane) podlega przy badaniu tym samym postanowieniom, co jaja świeże, jednakowoż badane ładunki jaj należy zatrzymywać jedynie po stwierdzeniu rażących uchybień w wadze przeciętnej i jakości.

D. Badanie ładunków, zawierających wyłącznie jaja pośledniejszego gatunku, jak np. „Secunda”, „D” i „M”, odbywać się może według dowolnego uznania inspektorów wywozu jaj, przytem winni oni stwierdzić, czy pod znakami jaj rzekomo poślednich nie wywozi się świeżych a przerobionych nieprzepisowo jaj.

§ 12. W razie zatrzymania ładunku jaj nieodpowiadającego § 11 niniejszego regulaminu winien przeprowadzający kontrolę inspektor cofnąć odnośne zaświadczenie na bezciwowy wywóz jaj. Cofnięcie to następuje na podstawie protokołu badania i powinno być uwidocznione na zaświadczeniu przez następujący dopisek: „Cofnięto według załączonego protokołu”, wraz z podaniem daty cofnięcia (Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z 20.X. 1930 r. Monitor Polski Nr. 246).

O zatrzymaniu każdego ładunku jaj winien przeprowadzający kontrolę inspektor wywozu jaj zawiadomić bezzwłocznie, telegraficznie:

- a) nadawcę zatrzymanego ładunku,
- b) Wydział Handlu Zagranicznego Ministerstwa Przemysłu i Handlu,
- c) Terytorjalną izbę przemysłowo-handlową nadawcy (eksportera), którego ładunek zatrzymano.

Równocześnie z temi zawiadomieniami telegraficznymi należy przesyłać kopje odnośnych protokołów wymienionych w rubrykach a, b i c.

Ładunek raz już zbadany przez inspektora może być powtórnie zbadany po przeprowadzeniu przeróbki jaj stosownie do wymagań § 11 niniejszego regulaminu przez głównego inspektora lub, w razie jego nieobecności w miejscu kontroli, przez inspektora przezeń wyznaczonego, przytem przeprowadzenie wymienionej przeróbki może odbywać się w dowolnym pomieszczeniu, byleby zabezpieczało ono właściwą przeróbkę jaj.

§ 13. Główny inspektor może przeprowadzać w razie potrzeby lub uznania powtórna kontrolę zbadanych jaj, w myśl § 11 niniejszego regulaminu przez inspektorów w miejscach odprawy celnej ładunków i zarządzać zmiany w pierwotnych decyzjach inspektorów, stosownie do wyników powtórnej kontroli.

§ 14. Główny inspektor wywozu jaj przedkładać winien Ministerstwu Przemysłu i Handlu oraz Związkowi izb comiesięcznie sprawozdania z przebiegu i rezultatów kontroli w miejscach odprawy celnej, przeprowadzonej przez niego i przydzielonych ku temu inspektorów.

Inspektorzy wywozu jaj, przydzieleni w myśl § 10 niniejszego regulaminu w miejscach odprawy celnej, winni w terminach, które będą w tym celu wyznaczone — przedkładać sprawozdania z przeprowadzonych kontroli i badań Związkowi izb przemysłowo-handlowych Rz. P. — za pośrednictwem głównego inspektora wywozu jaj, na którego ręce winni też przedkładać wszystkie inne sprawozdania i wnioski, pozostające w związku z wykonywaniem przez nich kontroli i badania transportów jaj, przeznaczonych na wywóz poza granicę celne Polski.

§ 15. Sprawozdania inspektorów, przydzielonych w miejscach odprawy celnej, winni obejmować — w formie tabelarycznej — następujące dane:

- 1) Numer porządkowy,
- 2) Data,
- 3) Stacja graniczna,
- 4) Nr. wagonu,

- 5) Nadawca i miejsce nadania,
- 6) Przynależna izba przemysłowo-handlowa,
- 7) Kraj przeznaczenia,
- 8) Wyniki badania.

Opakowanie	Znakowanie	Sortowanie wedle wagi	Waga przeciętna	Świeżość	Czystość
------------	------------	-----------------------	-----------------	----------	----------

- 9) Zarządzenie inspektora,
- 10) Uwagi.

Sprawozdania te winny być udokumentowane, czytelnie sporządzonymi kopjami odnośnych protokołów i przedkładane — za pośrednictwem głównego inspektora wywozu jaj — w terminach, które będą w tym celu wyznaczone.

§ 16. Sprawozdania miesięczne głównego inspektora wywozu jaj z przebiegu i rezultatów kontroli i badania transportów jaj w miejscach odprawy celnej winny obejmować:

- 1) ogólne cyfrowe zestawienie przeprowadzonych kontroli, z wymienieniem poszczególnych stacji granicznych oraz inspektorów z uwzględnieniem miejsca i czasu ich urzędowania w okresie sprawozdawczym;
- 2) szczegółowy cyfrowy wykaz ładunków zatrzymanych na stacjach granicznych;
- 3) cyfrę ładunków, które w okresie sprawozdawczym przeszły przez poszczególne stacje odprawy celnej, oraz liczbę i % ładunków badanych, ludzież liczbę i % ładunków zatrzymanych;
- 4) szczegółowy wykaz ładunków zatrzymanych;
- 5) szczegółowy wykaz ładunków zatrzymanych, zestawiony wedle okręgów przynależności izbom przemysłowo-handlowym;
- 6) wykaz badanych ładunków wedle krajów przeznaczenia;
- 7) ogólne i specjalne uwagi i wnioski powstające w związku ze sprawozdaniem, a zwłaszcza wynikiem obserwacji co do działalności poszczególnych inspektorów, wpływu i skutków kontroli oraz jej dalszych potrzeb.

IV.

Postępowanie izby przemysłowo-handlowej z protokołami inspekcji.

§ 17. Z każdorazowej kontroli ma być sporządzony protokół, przytem wszystkie rubryki protokołu mają być ściśle wypełnione. Jeżeli przy wykonaniu kontroli inspektorzy stwierdzą, że urzędzenia przedsiębiorstwa przestały odpowiadać przepisom § 5, wówczas wyraźnie to nadmienić w protokole, wyznaczając jednocześnie przedmiotowi czas, potrzebny do wykonania odpowiednich urządzeń i napraw. Inspektorzy przy wykonywaniu następnych kontroli są obowiązani zwracać specjalną uwagę, czy wydane zarządzenia zostały w terminie wykonane, przytem tak wykonane zleceń, jak i ich zaniedbanie należy w protokole uwidocznić.

Badanie magazynów jajczarskich i jaj eksploatowanych winno się odbywać, jeżeli to możliwe, w obecności kierownika przedsiębiorstwa lub jego zastępcy, zawsze zaś conajmniej 1 pracownika danego składu przerobowego.

Protokoły mają być sporządzane w specjalnie do tego celu przeznaczonych księdkach protokołów, każdorazowo przez kopję w 4-ech egzemplarzach. Oryginał protokołu z pierwszą kopją składa inspektor izbie przemysłowo-handlowej, drugą kopję wręcza względnie przesyła właścicielowi, względnie kierownikowi danego składu przerobowego, trzecia zaś kopja zostaje w księdze protokołów.

V.

Postanowienia ogólne.

§ 18. Każdy inspektor zaopatrzonego zostaje wystawioną przez izbę przemysłowo-handlową legitymacją, którą należy w razie potrzeby okazać kierownikowi (zastępcy) przedsiębiorstwa.

§ 19. Inspektor nie może uprzednio zawiadomić firmy o mającej się dokonać kontroli w jej składowym przerobowym.

§ 20. Z każdej podróży inspekcyjnej inspektorzy przedłożyć izbie przemysłowo-handlowej w ciągu trzech dni po ukończeniu podróży dokładne sprawozdanie, do którego dołączone będą protokoły wymienione w § 17 niniejszego regulaminu. Poza tem sprawozdania tego rodzaju być mają rozliczenia z poniesionych kosztów podróży.

Warszawa, dnia 14 lipca 1932 r.

Minister Przemysłu i Handlu
(—) Dr. F. Zarzycki